[illegible] tia ſpeculativa [illegible] ſecundis intentionibus. Logica Divina, Angelica, & Humana, non diſtinguntur ſpecie formali, ſed materiali.

V.

ENS rationis dari aliqui negant, ſed negando illud efformant. Definitur aptiſsimè à Thomiſtis antiqua illa, & celebri definitione, nempè: quod tantū habet eſſe obiectivè in intellectu; non autē per nihil intrinſecū ponere in rebus. Eius forma ſemper eſt ficta.

VI.

EXtrema ex quibus poteſt coaleſcere, non poſſunt eſſe realia. Exiſtit per exiſtentiam realem. Nec voluntas, nec ſenſus, tam interni, quam externi poſſunt illud efformare; benè verò intellectus hominis, ſed non Dei.

VII.

INdependenter ab intellectu non datur vniverſale formaliter. Sic optimè definitur: Vnum aptum eſſe in multis multiplicabile. Eius forma conſtitutiva eſt relatio rationis ad inferiora, in quibus poteſt eſſe intrinſecè.

VIII.

GRadus ſuperiores ab inferioribus non diſtinctione ex natura rei, nō formali, & extrinſeca, ſed diſtinctione obiectiva diſtinguntur. Solus intellectus creatus facit vniverſale. Actualis prædicatio non deſtruit vniverſale.

IX.

GENVS exactè definitur à Porphyrio: prædicabile de pluribus ſpecie differentibus in eo quod quid. Per hanc definitionem quod definitur in recto, eſt ſecunda intentio. Non valet conſervari in vnica ſpecie. Prædicatur de ſuis inferioribus vt totum potētiale.

X.

SPecies vt prædicabilis eſt: prædicabile de pluribus numero differentibus in eo quod quid. Vt ſubijcibilis non eſt vniverſalis. Valet conſervari in vnico individuo; ac proinde natura præciſſa Angeli Gabrielis, eſt vniverſalis.

XI.

DIfferentia eſt: prædicabile de pluribus ſpecie differentibus in quale quid. Non eſt vniverſalis reſpectu ſuæ ſpeciei, ſed reſpectu individuorum. Differentia ſuperior nō eſt formaliter imbibita in inferioribus differentijs.

XII.

DIviſio vniverſi in prædicabile intra eſſentiam, & extra eſſentiam immediata eſt; diviſio autem in quinque prædicabilia, licet immediata non ſit, eſt tamen adæquata. Vniverſum vt ſic eſt genus ad quinq; prædicabilia.

in capacitate exiſtendi depe[...]
litas ſtat in carentia decret[...]

OPTIME [...] thalog[...] & inf[...] Decc[...] nec pa[...] cantur [...] genus [...]

SVbſtantia prædicamenta[...] pletum independenter à [...] collocatur in hoc prædicam[...] Repugnat adhuc divinitus a[...]

QVantitas e[ſt] accidens [...] ad ſe. Realiter differt à [...] ſtantia, ſive accidens. Subſ[...] partes reales extenſivas; n[...]

REIatio prædicamentali[...] ſuum eſſet ad aliud. [...] illa reſpicit terminum, vt p[...] formaliter in quo ſuperac[...]

QVALITA[S] [...] ſubſta[...] opera[...] ſed n[...] & di[...] lentia[...] mēta[...]

DEmonſtratio benè defi[...] conſtans præmiſsis [...] notioribus, ea ſque concl[...] certiores, & evidentiores co[...]

PRæmiſſæ concurrunt ad [...] re cauſæ efficientis. Aſſ[...] intellectum ad aſſenſum co[...] ſpeciem, ſed etiam quoad [...]

X[...]

IMplicat adhuc divinitus [...] periantur ſimul ſcientia [...] obiectum materiale, adhuc [...] eſt: quod potentiæ cogno[...]

Aderit reſponſurus IOSEPHVS CABARTE, ET MEDRANO, ipſo prælucente Theologorum Sol[...] Sacræ Theologiæ Doctore, & Liberalium Artium ac[...]

V.D.D.Raymundus ab Azlor, Rect. ac Proc. Vniv.

Cæſarauguſtæ, apud hæredes Petri Lanaja, & [...]

G-50-55

12-2

poterit exiſtere abſque omni forma. Æqualiter appetit omnes formas, præter amiſſas, ad quas non dicit naturalem appetitum. Sublunaris materia differt in ſpecie à cœleſti.

V.

FORMA ſubſtantialis definitur: actus primus materiæ primæ. Rationalis forma creatur de facto, & materialis educitur; ſed rationalis adhuc divinitus non valet educi; benè verò materialis creari. Formæ accidentales, ſive ſint naturales, ſive ſupernæ nũc educũtur.

VI.

OMnes formas cœleſtes, & elementales in prima rerum productione, non eductas, ſed concreatas fuiſſe defenditur; quamquam verum ſit elementales de facto iam non concreari, ſed educi, ſicut cæteræ formæ materiales mixtæ.

VII.

NON ſolum naturaliter, ſed nec divinitus poteſt duplex forma ſubſtantialis eandem numero informare materiam; nec poteſt duplicem materiam vnica numero informare forma. Forma corporeitatis non eſt admittenda.

VIII.

PRivatio tertium entis naturalis in fieri principium ſic definitur: carentia formæ in ſubiecto apto ad illam. Non ſufficit in materia vnica privatio vt ſit privata omni forma, ſed totuplex eſt privatio, quotuplex fuerit forma.

IX.

COMPOSITVM naturale materiam primam, formam ſubſtantialem, & vnionem eſſentialiter includere, certiſſimum iudico. Vnio rectè explicatur: nexus duorum extremorum. Non requiritur inter has partes duplex vnio, vna ex parte materiæ, & alia formæ.

...lio. Mera poſsibi-
..., in ipſo decreto.

...dicamentum: Ca-
...atis ſuperioribus,
...gitimè diſpoſitis.
...méta, nec plura,
...illa directè collo-
...mento, de quibus
...rectè prædicatur,

...i debetur eſſe cõ-
...ſionis. Deus non
...rò Chriſtus Dñs.
...tura ſua creabile.

...partium in ordine
...e talis res ſit ſub-
...antitatem habet
...ales, & extenſas.

...alis, cuius totum
...cendentali, quia
...ſecus iſta. Stat
...atur ad relativũ.

...s diſpoſitivum
...ad naturam, vel
...r habet ſpecies;
...priæ. Habitus,
...ies inter ſe eſ-
...lia ſex prædica
...ne extrinſeca.

...o: ſyllogiſmus
...tis, prioribus,
...æ poſſunt eſſe
...men veriores.

...ſionis in gene-
...m neceſsitant
...ſolùm quoad
... individuum.

...intellectu re-
...o circa idem
...otiva. Signũ
... repræſentat.

...dilectiſsimo Magiſtro
...te. Die menſis Maij, anno ...

...onum, & Vniverſitatis Typ.

V. D oct. Hieronymus Parras Gil de Bernabe, Præſes.

Donacion hecha á la Biblioteca de la Universidad Literaria de Zaragoza por *Doña Rosa Berné y Cebrian*, de la Librería de sus Sres. hermanos el Abogado D. Pedro y el Dr. y Catedrático de Leyes D. Manuel, en 1837.